

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر مایکوریزا بر خصوصیات مورفوفیزیولوژیکی گیاه ریحان (*Ocimum basilicum*) تحت شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

شرمین مجیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

تنش خشکی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده رشد و عملکرد گیاهان در بسیاری از مناطق جهان است. یکی از راهکارهای مهم برای افزایش عملکرد در شرایط تنش و همچنین حفاظت از محیط زیست استفاده از قارچ های مایکوریزا می باشد. لذا به منظور مطالعه اثرات تلقیح گیاه ریحان با گونه های مختلف مایکوریزا به لحاظ خصوصیات مورفوفیزیولوژیکی تحت شرایط تنش خشکی، آزمایشی در قالب فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی به صورت گلدانی در سال 1392 در سه تکرار در دانشگاه کردستان انجام گردید. آزمایش شامل سه فاکتور آباری دارای دو سطح 0/3- بار (شاهد یا عدم تنش) و 7- بار (تنش خشکی، کاربرد گونه های مختلف مایکوریزا در چهار سطح شامل شاهد فاقد مارکوریزا، استفاده از گونه *Glomus mossea* و گونه *Glomus hoesi* به تنهایی و ترکیبی از دو گونه و نیز فاکتور رقم شامل ارقام سبز و بنفش ریحان بود. نتایج نشان داد که تنش خشکی تاثیر معناداری بر صفات مورد ارزیابی داشت به طوری که با کاهش میزان رطوبت خاک، مقدار بیوماس، وزن خشک ساقه، وزن خشک ریشه، وزن خشک برگ، محتوای نسبی آب برگ و ارتفاع ساقه کاهش یافت. تلقیح گیاه با قارچ های مایکوریزا نیز بر پارامترهای رشدی معنی دار بود. ضمن اینکه بین ارقام نیز به لحاظ این پارامترها اختلاف معنی داری وجود داشت. گیاهان تلقیح شده با قارچ های AM در مقایسه با گیاهان تلقیح نشده از رشد و عملکرد بیولوژیکی بیشتری هم در شرایط تنش خشکی و هم در شرایط بدون تنش برخوردار بودند.

کلمات کلیدی:

بیوماس، تنش خشکی، ریحان (*Ocimum basilicum* L)، قارچ های مایکوریزا، محتوای نسبی آب برگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306349>

